

Протокол

№

гр. София, 15.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 15.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5088** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14,01 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – И. В. И. – редовно призован, не се явява. Представява се от адв. Ю., с пълномощно по делото.

ИЩЕЦЪТ – С. В. И. – редовно призован, не се явява. . Представява се от адв. Ю., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ДНСК – редовно призован, не се представява.

СГП редовно призован, се представява от прокурор Д.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ – В. Д. У., не се явява.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ – Ю. Я. П., не се явява.

АДВ. Ю. – Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че липсва процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА липса на изготвени експертизи. За СМЕ е назначено ново вещо лице д-р В. У., за която от сина и е отразена информация, че се намира в лошо здравословно състояние.

СЪДЪТ в закрито заседание ще назначи ново вещо лице по допуснатата СМЕ.

АДВ. Ю. – Водим допуснатите ни двама свидетели.

В залата беше въведен свидетелят.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване обясненията на свидетеля и СЧЕМА

неговата самоличност:

М. В. В. на 57 години, български гражданин, неосъждан. Предупреден за наказателната отговорност, носена за лъжесвидетелстване по реда на чл. 290 НК, обеща да каже истината.

АДВ. Ю.: Познавате ли И. И. и С. И.?

СВИДЕТЕЛЯТ: И. го познавам от дете, а С. след като се ожениха. Поддържаме близки отношения.

АДВ. Ю.: През 2016 – 2017 г. те къде живеете?

СВИДЕТЕЛЯТ: При приятели, а преди това си живеете на „Редута“ в къща, която впоследствие събориха. Знаем че И. беше в САЩ и беше заел хубава длъжност на Уолтстрийт, но се прибра спешно когато разбра за къщата. Ходил съм в къщата преди това. Аз се занимавам с бои и съм им давал бои, мазилки и такива работи. Беше хубава къща, имаше всичко необходимо. Беше си обзаведена с всичко. Къщата беше на един етаж и с площ около 60 – 70 кв. м. Почти цялостно беше съборена. Покривът беше паднал, всичко беше разрушено и потрошено. Уреди, мебели, всичко беше потрошено. Имаше и влага защото нямаше покрив и валеше.

АДВ. Ю.: Споделял ли ви е как го приеха това?

СВИДЕТЕЛЯТ: Тежко го приеха. Да им съборят къщата, няма как да не го преживее много зле. Той мислеше, че всичко ще приключи бързо с документи и каквото там трябва и си зарязва работата в САЩ. Съпругата му също беше зле. После живяха по приятели около година.

АДВ. Ю.: За този проблем, в тази една година, често ли споделяха за него?

СВИДЕТЕЛЯТ: Непрекъснато. Когато се виждахме само за това ставаше въпрос. Само едно и също се говореше.

АДВ. Ю.: Кажете какво имаше по стаите мебели, уреди?

СВИДЕТЕЛЯТ: В кухнята имаше голям хладилник с фризер, перална машина, печки. В хола имаше голям телевизор, диван с фотьойли, масичка и шкафове. В спалните, мисля, че две бяха си имаше спални, нощни шкафчета и гардероб. Преспивал съм там и си имаше и завивки, чаршафи. Банята, не помня една или две бяха, но и те бяха с плочки и цяло оборудване: мивка, тоалетна чиния, душ. Нови или стари мебели не мога да кажа, но къщата беше обзаведена с хубави и запазени мебели.

АДВ. Ю.: За осветлението помните ли?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не мога да се сетя.

АДВ. Ю.: Имаше ли малки кухненски уреди?

СВИДЕТЕЛЯТ: Имаше всичко необходимо за една кухнята. Миксери, всичко. Обядвал съм, вечерял съм там и всичко си имаха, прибори, чаши, всичко.

АДВ. Ю.: На какво се отопляваха?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не помня, мисля че с климатик.

СЪДЪТ освободи свидетеля.

В залата беше въведен втория свидетел и съдът премина към неговия разпит.

А. И. А., на 55 години, български гражданин, неосъждан. Предупреден за наказателната отговорност, носена за лъжесвидетелстване по реда на чл. 290 НК, обеща да каже истината.

АДВ. Ю.: С И. познавате ли се?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, с И. заедно сме пораснали и сме заедно от малки. Познавам и децата му и жена му.

АДВ. Ю.: Знаете ли да е имал проблем с някакво негово жилище и разкажете, ако

знаете.

СВИДЕТЕЛЯТ: В началото на 90-те години всички мои съученици се втурнаха към Америка. Завършили сме техникум „Киров“, английска паралелка с И.. Той ходи няколко пъти в САЩ и се връщаше. Опитваше се да се установи и да си намери работа. Междувременно продадох апартамента, в който живеех и купиха къща, която ремонтираха с А., неговия брат и последно 2015 – 2016 г. И. имаше вече шанса да се установи в Америка с цялото си семейство. Края на май 2016 г. ме намери. Аз съм психолог и психотерапевт, той ми има голямо доверие, защото сме стари приятели. Намери ме и ми каза, че ще влиза в лудница, което ме притесни. Дойде при мен в пожарната. Аз съм психолог в пожарната. Дойде, поговорихме и ми каза, че са му съборили къщата, в която беше оставил брат му и се надяваше да живеят децата му когато той се установи в Америка. Наложих се да се върне и да се оправят с някакви административни неща около незаконното събаряне на къщата. Междувременно той много се тревожеше за брат си. Брат му имаше всички симптоми на тежко психично разстройство, на депресивно разстройство. И. също имаше такива симптоми. И. се тревожеше за брат си. Притесняваше се, че брат му ще се побърка и самоубие. Мога да го кажа, тъй като имам неговото разрешение, иначе съм обвързан с конфиденциалността. Брат му се чувстваше отговорен че е изпуснал контрола върху дома и че проваля живота на И., защото се налага И. да изостави добре платена работа, която И. точно започва, да се чуди какво да прави с децата и жената си. Да ги остави тук в България или да ги изпрати в Щ., при наши познати, които отдавна са се утвърдили там. Беше пълен хаос. Той се върна и нямаше къде да живее. Предложих им при мен, тъй като в панелния си апартамент имам един свободен хол, но нямаше как четири човека да останат и ходеха по разни квартири. Мисля, че и съучениците ни им събираха пари за помощ, тъй като лека полека фалираха. Аз ги насърчих и му казах, че е задължително първо брат му да отиде на психиатър, тъй тези състояния не подлежат на бърза психотерапия, а изискват медикаментозно лечение. Насърчих и И. да иде на психиатър, но той нямаше доверие на никакви психиатри и психолози. Беше го страх, че това е информация, която може да изтече някъде и да си загуби работата, защото организациите предпочитат да си спестяват хора, за които си мислят, че могат да бъдат емоционално неустойчиви.

АДВ. Ю.: Тези състояния колко време продължиха, подобри ли се той?

СВИДЕТЕЛЯТ: С променлив успех, тъй като не пожела да спазва стриктна схема на психиатрично лечение и пиеше от лекарствата на брат си, което е опасно и не го приемам. Предупредих го колко е опасно, защото едни и същи лекарствени схеми не действат по еднакъв начин на различните нервни системи. През времето обаче ние се виждахме и работихме, успях да му помогна да си възвърне в някаква степен емоционалното състояние. И. е силен човек и не го бях виждал в такова състояние, да заеква, да плаче и да му треперят ръцете. Силен мъж е, брат му си отиде, отиде си след три години и нещо.

ПРОКУРОРЪТ: Каква беше приблизителната честота на контактите ви?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не можахме да установим редовен график, тъй като той имаше негова си заетост, но на месец, месец и половина, понякога и два. Търсеше ме в моментите когато имаше усещането, че няма да издържи. По телефона се чувахме задължително.

СВИДЕТЕЛЯТ беше освободен

АДВ. Ю. – Нямаме други искания. Държим на експертизите.

СЪДЪТ, за изслушване на експертизите,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА ДЕЛОТО ЗА 02.11.2023 г. от 13,30 часа, за която дата и час страните – редовно призовани от днешното съдебно заседание.
ДА се УВЕДОМЯТ вещите лица.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14,20 ч.
СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: